

11 Αυγούστου 2009

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ήσυχαστής (8)

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Γέρ. Ιωσήφ Ήσυχαστής / Έργα Γέρ.
Ιωσήφ

Συνέχεια από (7)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

7. Εγκαταβίωσις εις την ερημικήν Σκήτην του Αγίου Βασιλείου.

«Όσον όμως εγώ εντρυφούσα εις την ευχήν και εύρισκα παρηγορίαν από την Χάριν του Θεού, τόσο και οι εξωτερικοί πειρασμοί μεγάλωναν. Τέλος η εκεί διαμονή μας ήτο πλέον προβληματική, γιατί δεν υποχωρούσα καθόλου από το αυστηρόν ύφος που χάραζα και προ πάντων όσον έβλεπα από εκεί προκοπήν εις τον πνευματικόν τομέα. Οι άνθρωποι όμως άρχισαν να μας καταφέρωνται και προσωπικώς. Έπεισαν τους πνευματικούς εναντίον μου και δεν με δέχονταν. Και όταν ηθέλησε ο Γέροντας μου να με κάμη καλόγηρον, δεν επέτρεψαν σε κανέναν να με διάβαση. Αφού η κατάστασις εκορυφώθη και δεν έπαιρνε άλλο, εφύγαμεν με κοινήν συμφωνίαν μεταξύ μας για τον Άγιον Βασίλειον, με πρόγραμμα να ησυχάσωμεν εκεί. Πράγματι ησυχάσαμεν εκεί, πλην όμως εταλαιπωρηθήκαμεν πολύ, γιατί εις το μέρος που εκαθίσαμεν δεν ευρήκαμεν ετοιμούς καλύβας και εκάμαμεν εμείς, σχεδόν εκ του μηδενός. Εκεί το Γεροντάκι μας δεν έζησε πολύ, τον πήρε ο Θεός με οσιακόν θάνατον.

Όταν εμείναμεν μόνοι μας με τον πατέρα Αρσένιον, πολύ βιαζόμεθα εις την νηστείαν και εις την ευχήν. Ο διακαής μας πόθος ήτο να εύρωμεν έναν πνευματικόν άνθρωπον, που να εργάζεται και να γνωρίζη αυτά που ζητούσαμεν εμείς. [\(περισσότερα...\)](#)